

berettigede, samt til hvad der efter de fremkomne Oplysninger maa antages at være hensigtsmæssigt efter det paagældende Værks Bestaafenhed.

(4de Stykke): Den ved Offentliggørelsen erhvervede Indtægt fordeles efter det mellem de berettigede bestaaende Retsforhold. Have de flere Forfattere af et Værk ikke aftalt, i hvilket Forhold hver af dem skal være delagtig i Forfatterretten, anses de som ligeberettigede.

§ 9.

§ 3dje Linie indstyttes efter „1,000“:
 „— for illustrerede Værker 2,000 —“.

Som 3dje Stykke indsættes:

„Er Ret til Udgivelse af flere end et Oplag af et Værk overdragen til en Forlægger, men Eksemplarer af sidste Oplag af Værket eller enkelte Dele deraf i fem Aar ikke have været af saa hos ham, ere Forfatteren og hans Arvinger, uden Hensyn til, hvad derom maatte være vedtaget i Forlagskontrakten, berettigede til at foranstalte nyt Oplag, og Forlæggeren mister Retten hertil, saafremt han ikke har begyndt Udgivelsen af et nyt Oplag, inden Forfatteren eller dennes Arvinger have gjort Brug eller ved Notarius publicus have tillendegivet Forlæggeren, at de ville gøre Brug af deres Ret til paa ny at udgive Værket.“

§ 10.

De to sidste Punktummer (den sidste Halvdel af sidste Stykke) udgaa.

§ 11.

Første Stykke affattes saaledes:

„For saa vidt Forfatteren ikke i levende Live har overdraget sin Ret til andre, komme ved Forfatterens Død Arvelovgivningens almindelige Regler til Anvendelse paa denne. Ligesom Forfatteren dog i Medfør af § 5, 2det Stykke, ved Testamente kan tillægge en enkelt Arving eller andre Ret til at tage Bestemmelse om et efterladt Værks første Offentliggørelse eller om dets Offentliggørelse paa anden Maade end tidligere stet, saaledes skal denne Ret i Mangel af saadant Testamente tilkomme Forfatterens efterlevende, ikke fraktilte eller fraseparerede Afgtefælle.“

§ 12 affattes saaledes:

„En Forfatters og de i hans Ret indtraadte Personers Kreditorer ere berettigede til ved Retsforfølgning efter de almindelige Regler at søge Fjldesigørelse i det pekuniære Udbytte af Forfatterretten, for saa vidt de paagældende Værker ere eller blive offentliggjorte. Derimod kunne Kreditorerne ikke ved nogen Retsforfølgning vinde Udgang til at disponere over Forfatterens Manuskript eller til at offentliggøre dette, ej heller til paa ny, imod Forfatterens eller hans Arvingers Vilje, at udgive hans Arbejde paa samme eller anden Maade.“

§ 14.

1) § 2den Linie af Nr. 2 forandres „1 Aar“ til: „10 Aar“;

2) i 3dje Linie af Nr. 5 ændres „1 Aar“ til „to Aar“;

3) der tilføjes som Nr. 7:

„Referater af offentlig holdte mundtlige Foredrag, — Forelæsninger, Præfener (og geistlige Lejlighedstaler) dog undtagne — for saa vidt Foredragsholderen ikke forud for Foredraget eller ved dets Begyndelse har frabedet sig saadanne.“; og

4) i sidste Stykke efter „offentliggjort“ indstyttes: „eller det af Forfatteren benyttede Forfatternærke“.

§ 17.

1) i 1ste Linie ubelades Ordene: „forsættlig eller uagtsomt“ og

2) i 2den og 3dje Linie sættes i Stedet for: „i Offentliggørelses-hensigt . . . Værk“ Ordene: „indsfører et uden for Riget i Strid med en ved denne Lov hjemlet Eneret mangfoldiggjort Værk i den Hensigt her at offentliggøre det.“.

§ 18.

i 1ste Linie udgaa Ordene: „forsættlig eller uagtsomt“.

§ 20.

i 1ste Linie udgaa Ordene „forsættlig eller uagtsomt“.

§ 22.

i næstsidste Linie indstyttes efter „Forfatterret“: „eller dog Retten til at tage Bestemmelse om Værkets Offentliggørelse“.